

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 717

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 173 din 29 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	2–3
Decizia nr. 380 din 31 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa	4–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
793. — Ordin al ministrului apelor și pădurilor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 930/2014 privind aprobarea Listei personalului împuternicit cu controlul comercializării materialelor forestiere de reproducere și cu certificarea materialelor forestiere de reproducere	11–12
1.237. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.266/2014 privind aprobarea formei și conținutului carnetelor de marinar, brevetelor, certificatelor de capacitate și atestatelor pentru personalul navigant maritim și maritim portuar, precum și a formei și conținutului documentelor de atestare pentru personalul navigant pe căile navigabile interioare	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 173

din 29 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Cezar-Dumitru Dârvăreanu și Dan-Sebastian Dârvăreanu în Dosarul nr. 65.160/299/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.250D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Profesională Notarială „Lidia Georgescu și Bogdan Moldoveanu”, consilier juridic Valentina Carmen Dachin, cu delegație depusă la dosar, lipsind părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că, potrivit art. 138 din Legea nr. 36/1995, încheierea de respingere reprezintă procedura prin care notarul public respinge, motivat, îndeplinirea unui act notarial. Împotriva acestei încheieri de respingere partea interesată poate formula plângere în instanță. Judecarea acestei plângeri are loc cu citarea părților interesate, notarul public neavând calitate procesuală pasivă.

4. Din întreaga reglementare a activității notariale, nicio dispoziție legală nu conferă notarului public calitatea procesuală pasivă, acesta fiind învestit să îndeplinească un serviciu public, având statutul unei funcții de autoritate, potrivit art. 3 din Legea nr. 36/1995. Astfel, actele notariale nu sunt supuse controlului instanței de judecată, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ci potrivit Legii nr. 36/1995, care, prin art. 143, prevede că, dacă admite cererea, instanța obligă notarul public să îndeplinească actul respectiv, aspect care confirmă intenția legiuitorului de a nu conferi notarului public calitate procesuală pasivă. Așadar, acesta este organul instrumentator al actului și nu are un interes în cauză.

5. Mai menționează Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, prin care Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, precum și Decizia nr. 73 din 23 februarie 2016, prin care instanța constituțională a analizat dispozițiile legale referitoare la plângerile formulate împotriva încheierilor de respingere a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară și a statuat că instanțele judecătorești nu sunt chemate să stabilească un drept al acestor autorități, ci legalitatea și temeinicia încheierii în cauză. În concluzie, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile legale criticate au drept scop chiar garantarea principiului constituțional al accesului liber la justiție. Totodată, mai arată că notarul public nu capătă calitate de parte interesată în cauză, iar partea interesată care apelează la procedura specială reglementată de Legea nr. 36/1995 are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată. Astfel, părțile apelează la notarul public pentru constatarea unor raporturi civile, acesta neavând însă calitate procesuală pasivă, întrucât nu devine parte a raportului juridic dintre părți. Se invocă, în sensul celor expuse, Decizia nr. 73 din 23 februarie 2016, care, în opinia sa, își menține valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 2.271A din 1 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 65.160/299/2014, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995**, excepție ridicată de Cezar-Dumitru Dârvăreanu și Dan-Sebastian Dârvăreanu, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe civile a judecătoriei prin care s-a admis excepția lipsei procesuale pasive a societății profesionale notariale și a fost respinsă plângerea ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul creează notarului public o situație de imunitate procesuală, în timp ce persoana împotriva căreia se eliberează o încheiere de respingere de către notarul public este împiedicată să se adreseze instanței de judecată pentru a efectua un control judecătorec asupra încheierilor de respingere ale notarului public.

9. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, notele scrise depuse, raportul întocmit

de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 142 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014. Ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, Legea nr. 36/1995 a fost din nou republicată, textul criticat menținându-și conținutul normativ și regăsindu-se la art. 144 alin. (3). Prin urmare, Curtea va reține ca obiect al excepției art. 144 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018, care are următorul cuprins: „*Judecarea plângerii se face cu citarea tuturor părților interesate în cauză. În soluționarea plângerii notarul public nu are calitate procesuală.*”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate sunt cuprinse în secțiunea a 9-a — *Respingerea unui act sau a unei proceduri notariale* din cadrul capitolului V — *Procedura actelor notariale* al Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995. Potrivit normelor legale în materie, împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de îndeplinire a unui act notarial, partea nemulțumită poate face plângere, în termen de 10 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei circumscripție teritorială își desfășoară activitatea notarul public, care a refuzat îndeplinirea actului. Plângerea se depune la biroul notarului public, care o va înainta, de îndată, instanței, împreună cu dosarul cauzei. Judecarea plângerii se face cu citarea tuturor părților interesate în cauză, iar, în soluționarea plângerii, notarul public nu are calitate procesuală.

18. Drept urmare, persoana care se consideră vătămată de refuzul notarului public de a îndeplini un act notarial are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată în vederea efectuării controlului judecătoresc asupra celor dispuse de notarul public, astfel încât Curtea nu poate reține nesocotirea garanțiilor accesului liber la justiție, cu atât mai mult cu cât, în caz de admitere a plângerii, instanța de judecată obligă notarul public la întocmirea actului respectiv.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cezar-Dumitru Dârvăreanu și Dan-Sebastian Dârvăreanu în Dosarul nr. 65.160/299/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 144 alin. (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

19. În continuare, având în vedere dispozițiile art. 2 și art. 3 din Legea nr. 36/1995, potrivit cărora activitatea notarială se realizează de notarii publici prin acte notariale și consultații juridice notariale, în condițiile legii, aceștia fiind investiți cu îndeplinirea unui serviciu de interes public, Curtea constată că actul acestuia este supus controlului instanței de judecată. Lipsa calității procesuale pasive în procesele având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva încheierilor acestuia de respingere a cererii de îndeplinire a unei proceduri, cât și actul solicitat de parte nu au nicio legătură cu răspunderea notarilor pentru actele săvârșite în exercitarea activității, norma legală criticată neconferindu-i acestuia o imunitate procesuală.

20. Așadar, Curtea reține că norma legală criticată reprezintă opțiunea legiuitorului prin care se dă expresie caracterului necontencios al procedurii notariale și se justifică prin faptul că în soluționarea plângerilor formulate împotriva încheierilor notarului public instanța de judecată nu stabilește existența sau inexistența unui drept subiectiv, ci legalitatea și temeinicia actului supus controlului. Totodată, prin încheierea dată, notarul public se dezinvestește de îndeplinirea actului sau procedurii care intră în competența sa de soluționare, fără să justifice apărarea unui drept sau interes subiectiv al său. De altfel, hotărârea instanței judecătorești este opozabilă notarului public, care, în caz de admitere a plângerii, este, potrivit art. 145 din lege, obligat să se conformeze și să facă mențiune despre aceasta la redactarea actului.

21. Principiul constituțional al egalității este aplicabil în situații identice sau similare, iar în situații juridice obiectiv diferite tratamentul este chiar necesar să fie diferit. Or, notarii publici nu pot fi puși, sub aspect procesual, pe poziție de egalitate cu părțile din procesele respective, întrucât, potrivit art. 36 din Codul de procedură civilă, calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății.

22. În fine, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor, evident cu respectarea prevederilor sau principiilor constituționale. Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale. Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoge, iar tratamentul juridic diferențiat, stabilit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 380

din 31 mai 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016
privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate
prin credite, în integralitatea sa**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Prin Încheierea din 3 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.989/300/2016, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „*celorlalte prevederi din Legea nr. 77/2016 care nu au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016*”, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul Curții Constituționale nr. 567D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 759D/2017, nr. 761D/2017, nr. 770D/2017, nr. 870D/2017, nr. 900D/2017, nr. 942D/2017, nr. 990D/2017, nr. 1.005D/2017, nr. 1.027D/2017 și nr. 1.038D/2017, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, și anume, prevederile Legii nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 5.293/176/2016 al Judecătoriei Alba Iulia, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 7.367/296/2016 al Judecătoriei Satu Mare — Secția civilă, de Banca Comercială Intesa Sanpaolo România — S.A. în Dosarul nr. 16.919/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.299/190/2016 al Judecătoriei Bistrița — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 15.953/303/2016 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.430/212/2016/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 4.789/333/2016 al Judecătoriei Vaslui, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 37.126/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 4.365/314/2016 al Judecătoriei Suceava, precum și de către Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.685/197/2016 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 567D/2017, nr. 759D/2017, nr. 761D/2017, nr. 770D/2017, nr. 870D/2017, nr. 900D/2017, nr. 942D/2017, nr. 990D/2017, nr. 1.005D/2017, nr. 1.027D/2017 și nr. 1.038D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 759D/2017, nr. 761D/2017, nr. 770D/2017, nr. 870D/2017, nr. 900D/2017, nr. 942D/2017, nr. 990D/2017, nr. 1.005D/2017, nr. 1.027D/2017 și nr. 1.038D/2017 la Dosarul nr. 567D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 3 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.989/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „*celorlalte prevederi din Legea nr. 77/2016 care nu au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016*”**. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 567D/2017.

10. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.293/176/2016, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa**. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 759D/2017.

11. Prin Încheierea din 16 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.367/296/2016, **Judecătoria Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, și în special ale art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din acest act normativ**. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 761D/2017.

12. Prin Încheierea din 9 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.919/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 3 teza a doua, art. 10 și art. 11 teza întâi — sintagma „în vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, (...) prezenta lege se aplică contractelor de credit aflate în derulare” din acest act normativ. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 770D/2017.

13. Prin Încheierea din 2 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.299/190/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016, cu privire la pragul sumei împrumutate de până la 250.000 euro.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 870D/2017.

14. Prin Încheierea din 20 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.953/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția elementelor în privința cărora s-a reținut neconstituționalitatea prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016”.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 900D/2017.

15. Prin Încheierea nr. 1.892 din 10 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.430/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, și în special ale art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 942D/2017.

16. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.789/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 990D/2017.

17. Prin Încheierea din 7 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 37.126/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, și în special ale art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.005D/2017.

18. Prin Încheierea din 17 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.365/314/2016, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, exceptând teza I a prevederilor art. 11 din acest act normativ, referitoare la sintagma „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.027D/2017.

19. Prin Încheierea din 16 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.685/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.038D/2017.

20. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, de Societatea Piraeus Bank România — S.A., de Banca Comercială Intesa Sanpaolo România — S.A., precum și de către Societatea Alpha Bank România — S.A., în cauze având ca obiect Legea nr. 77/2016.

21. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat. Arată, astfel, că, prin art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 s-a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite. În esență, susțin că se încalcă principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Se mai arată că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garanției executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

22. De asemenea susțin că prevederile art. 3, 4, 6, 7, 8 din Legea nr. 77/2016 contravin exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se învederează faptul că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Tot în acest context se arată că art. 7 din lege stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă. Se apreciază că art. 8 din lege încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii, ceea ce conferă caracterul neconstituțional al art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege.

23. Cu privire la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție se arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din lege sunt neconstituționale. În același sens se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat, atât timp cât se conferă debitorilor execuții silite posibilitatea de a cere

instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind, în același timp, și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendencia* și *facta futura*.

24. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție susțin că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se mai precizează că prevederile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din Legea nr. 77/2016 au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

25. Cu privire la încălcarea art. 21 din Constituție arată că art. 4 și 7 din lege dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din lege limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

26. Cu privire la încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016. De asemenea, pentru aceleași motive, este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege; se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Apreciază că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

27. Cu privire la încălcarea art. 45 din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține, așadar, că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

28. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție se apreciază că art. 3 și 4 din lege permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim, în sensul că vizează interese pur private, și nu cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al impreviziunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și al debitorului.

29. Cu privire la încălcarea art. 135 din Constituție se apreciază că art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și 10 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea, în ansamblul său, favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

30. Cu privire la încălcarea art. 148 din Constituție este invocat caracterul contrar al legii cu referire la Directiva 2014/17/UE și, în special, față de art. 43 alin. (1) al acesteia. Se arată, astfel, că legea criticată este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității, posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. În fine, se mai arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, autoarele excepției apreciază că este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională.

31. Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 567D/2017, apreciază că dispozițiile Legii nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care acestea sunt aplicate și interpretate din perspectiva Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016.

32. Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 900D/2017, apreciază că „se impune analiza constituționalității prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția elementelor în privința cărora s-a reținut neconstituționalitatea prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, și prin prisma rațiunilor care au stat la baza edictării actului normativ criticat.”

33. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 942D/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.005D/2017, **Judecătoria Suceava**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.027D/2017, și **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.038D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

34. **Judecătoria Sectorului 3 București**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 770D/2017, și **Judecătoria Bistrița — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 870D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

35. **Judecătoria Alba Iulia**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 759D/2017, **Judecătoria Satu Mare — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 761D/2017, și **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 990D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

36. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

37. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 942D/2017 și nr. 1.005D/2017, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, ca neîntemeiate, respectiv ca inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

38. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

39. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

40. Din examinarea dispozitivului încheierilor de sesizare și a criticilor formulate, Curtea observă că, pe lângă invocarea, în mod individual, a unor prevederi ale Legii nr. 77/2016, acest act normativ este criticat, în majoritatea cauzelor, în integralitatea sa. Așa fiind, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

41. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) coroborate cu art. 126 alin. (1), art. 1 alin. (5) care consacră principiul securității juridice, al previzibilității și accesibilității normei legale, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 alin. (1) și (2) lit. a)

privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

42. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, Curtea reține ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

43. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea va respinge ca inadmisibilă și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

44. În continuare, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) — în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din*

devalorizarea bunurilor imobile” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Întrucât, în prezentele dosare, sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016 și având în vedere faptul că în toate cauzele contractele de credit au fost încheiate sub imperiul vechiului Cod civil din 1864, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

45. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

46. Astfel, cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și 6 din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

47. Cu privire la constituționalitatea art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, prin care Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotekar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele

părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge de termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

48. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. Astfel, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma

executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere, apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauza care tranșează problema litigioasă dintre părți.

49. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportat la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, exemplu fiind Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej, s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și, de abia după aceea, să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate

stînse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

50. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

51. Referitor la critica de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragrafele 107—108, Curtea a statuat că „în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, care se referă la lege în ansamblul său, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât Legea nr. 77/2016 a fost adoptată ca o lege ordinară. Or, în condițiile în care se instituie un regim derogatoriu de la regimul general al proprietății [care este reglementat, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin lege organică], această derogare trebuie operată tot printr-o lege organică. În acest context se menționează, cu titlu de exemplu, art. 8 alin. (1) din lege prin care se reglementează posibilitatea pentru instanța de judecată de a obliga creditorul să devină titular al dreptului de proprietate asupra imobilului. Așadar, critica de neconstituționalitate formulată de autorii excepției de neconstituționalitate se

raportează la problema reglementării printr-o lege ordinară, cum este Legea nr. 77/2016, a unor situații care vizează aspecte importante legate de dreptul de proprietate (precum transmiterea forțată a unui imobil în patrimoniul creditorului). Curtea a reținut că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (exemplu fiind Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind

preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată”.

52. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

53. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, referitor la prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, referitor la celelalte prevederi ale aceluiași act normativ,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3, 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4), precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 15.989/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 5.293/176/2016 al Judecătoria Alba Iulia, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 7.367/296/2016 al Judecătoria Satu Mare — Secția civilă, de Banca Comercială Intesa Sanpaolo România — S.A. în Dosarul nr. 16.919/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.299/190/2016 al Judecătoria Bistrița — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 15.953/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.430/212/2016/a1 al Judecătoria Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 4.789/333/2016 al Judecătoria Vaslui, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 37.126/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 4.365/314/2016 al Judecătoria Suceava, precum și de către Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.685/197/2016 al Judecătoria Brașov — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 11 teza întâi raportat la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică către Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoria Constanța — Secția civilă, Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Suceava, Judecătoria Brașov — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 3 București, Judecătoria Bistrița — Secția civilă, Judecătoria Alba Iulia, Judecătoria Satu Mare — Secția civilă și Judecătoria Vaslui și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 930/2014 privind aprobarea Listei personalului împuternicit cu controlul comercializării materialelor forestiere de reproducere și cu certificarea materialelor forestiere de reproducere

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 145.285/DPDF din 2.07.2018 al Direcției păduri și dezvoltare forestieră, în temeiul art. 3 alin. (1) lit. w), art. 6 alin. (1), art. 7 și art. 36—38 din Legea nr. 107/2011 privind comercializarea materialelor forestiere de reproducere, precum și al art. 13 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 930/2014 privind aprobarea Listei personalului împuternicit cu controlul comercializării materialelor forestiere de reproducere și cu certificarea materialelor forestiere de reproducere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 24 noiembrie 2014, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș

București, 1 august 2018.
Nr. 793.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 930/2014)

LISTA

personalului împuternicit cu controlul comercializării și certificării materialelor forestiere de reproducere

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția	Atribuții
1	Ignat Cristian Vasiliță	Ministerul Apelor și Pădurilor	de control al comercializării materialelor forestiere de reproducere
2	Dumitra Vasile	Ministerul Apelor și Pădurilor	
3	Ștefan Nicoleta	Ministerul Apelor și Pădurilor	
4	Popovici Dan Cornel	Ministerul Apelor și Pădurilor	
5	Criț Ioan Gavril	Garda Forestieră Brașov	de control al comercializării materialelor forestiere de reproducere și de certificare a materialelor forestiere de reproducere
6	Roman George Ionel	Garda Forestieră Brașov	
7	Cotici Florin	Garda Forestieră Brașov	
8	Gal Attila	Garda Forestieră Brașov	
9	Suciu Sorin Cătălin	Garda Forestieră Brașov	
10	Kiss Arpad	Garda Forestieră Brașov	
11	Mureșan Ovidiu	Garda Forestieră Brașov	
12	Bako Katalin	Garda Forestieră Brașov	
13	Sava Petrică	Garda Forestieră Brașov	
14	Stănilă Mihai Mircea	Garda Forestieră Brașov	
15	Pîrlea Ionel Aronel	Garda Forestieră București	
16	Dușcu Dumitru Mircea	Garda Forestieră București	
17	Ilie Florian	Garda Forestieră București	
18	Popa Nicolae	Garda Forestieră București	
19	Bacheș Constantin Marian	Garda Forestieră București	
20	Nicola Florin	Garda Forestieră București	
21	Ungureanu Cristian	Garda Forestieră București	
22	Voicu Stan	Garda Forestieră București	
23	Schiop Traian	Garda Forestieră Cluj	
24	Moian Adrian	Garda Forestieră Cluj	
25	Pop Gabriel	Garda Forestieră Cluj	
26	Pop Viorel	Garda Forestieră Cluj	
27	Ghiran Dănuț	Garda Forestieră Cluj	
28	Tarsu Ana	Garda Forestieră Cluj	
29	Marinca Vasile	Garda Forestieră Cluj	

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția	Atribuții
30	Pasca Dănuț	Garda Forestieră Cluj	
31	Huzuneanu Daniel	Garda Forestieră Focșani	
32	Mocanu Marius	Garda Forestieră Focșani	
33	Irimia Camelia	Garda Forestieră Focșani	
34	Iosif Alina	Garda Forestieră Focșani	
35	Moroiu Dănuț	Garda Forestieră Focșani	
36	Ciurea Vasile	Garda Forestieră Focșani	
37	Dumbravă Bogdan	Garda Forestieră Focșani	
38	Oancă Valeriu	Garda Forestieră Focșani	
39	Vîjîiac Costică	Garda Forestieră Focșani	
40	Sălcianu Valentin	Garda Forestieră Focșani	
41	Vîrnă Alexandru	Garda Forestieră Focșani	
42	Blănaru Liviu	Garda Forestieră Focșani	
43	Maria Daniel	Garda Forestieră Ploiești	
44	Mihai Alin	Garda Forestieră Ploiești	
45	Stoica Bogdan Sebastian	Garda Forestieră Ploiești	
46	Țică Petruț	Garda Forestieră Ploiești	
47	Diaconu Izabela	Garda Forestieră Ploiești	
48	Istrătescu Florin	Garda Forestieră Ploiești	
49	Oida Ioan	Garda Forestieră Oradea	
50	Nistor Octavian	Garda Forestieră Oradea	
51	Popa Vasile	Garda Forestieră Oradea	
52	Timiș Vasile	Garda Forestieră Oradea	
53	Cionca Marius	Garda Forestieră Oradea	
54	Felician Mircea	Garda Forestieră Oradea	
55	Maxim Dan	Garda Forestieră Oradea	
56	Ungurușan Ioan	Garda Forestieră Oradea	
57	Duca Cristinel	Garda Forestieră Suceava	
58	Brez Mihaela-Cristina	Garda Forestieră Suceava	
59	Modan Valeriu-Dorinald	Garda Forestieră Suceava	
60	Gheorghiu Dumitru-Cătălin	Garda Forestieră Suceava	
61	Florian Cătălin	Garda Forestieră Suceava	
62	Untea Antonela	Garda Forestieră Suceava	
63	Duminică Mihaela-Daniela	Garda Forestieră Suceava	
64	Sofronie Alexandru-Radu	Garda Forestieră Suceava	
65	Magdaș Marius	Garda Forestieră Timișoara	
66	Tulbure Horațiu Petru	Garda Forestieră Timișoara	
67	Radu Elena Luminița	Garda Forestieră Timișoara	
68	Puia Iliuță Mihai	Garda Forestieră Timișoara	
69	Marina Gheorghe Ciprian	Garda Forestieră Timișoara	
70	Negru Raul Mugurel	Garda Forestieră Timișoara	
71	Zarnescu Ion	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
72	Luta Mironel	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
73	Cicu Tiberiu	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
74	Brastaviceanu Mircea	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
75	Mănescu Marian	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
76	Velea George	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
77	Doinea Ion	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
78	Faramus Cristian	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
79	Ștefan Cornel	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	
80	Rădulescu Vasile	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.266/2014 privind aprobarea formei și conținutului carnetelor de marinar, brevetelor, certificatelor de capacitate și atestatelor pentru personalul navigant maritim și maritim portuar, precum și a formei și conținutului documentelor de atestare pentru personalul navigant pe căile navigabile interioare**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 21.498/1.066 din 19.06.2018 prin care se propune modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.266/2014 privind aprobarea formei și conținutului carnetelor de marinar, brevetelor, certificatelor de capacitate și atestatelor pentru personalul navigant maritim și maritim portuar, precum și a formei și conținutului documentelor de atestare pentru personalul navigant pe căile navigabile interioare,

ținând cont de prevederile:

— Ordinului ministrului transporturilor nr. 408/2018 pentru acceptarea amendamentelor la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW1978), așa cum a fost amendată, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.416(97) a Comitetului de siguranță maritimă din 25 noiembrie 2016, ale Ordinului ministrului transporturilor nr. 411/2018 pentru acceptarea amendamentelor la Partea A din Codul privind pregătirea, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (Codul STCW), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.417(97) a Comitetului de siguranță maritimă din 25 noiembrie 2016, precum și a amendamentelor la Partea B din Codul privind pregătirea, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (Codul STCW), adoptate de Comitetul de siguranță maritimă al Organizației Maritime Internaționale și difuzate prin circulara STCW.6/Circ.12 din 25 noiembrie 2016;

— art. 12 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 55 alin. (5), ale art. 62 alin. (2) și ale art. 63 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.266/2014 privind aprobarea formei și conținutului carnetelor de marinar, brevetelor, certificatelor de capacitate și atestatelor pentru personalul navigant maritim și maritim portuar, precum și a formei și conținutului documentelor de atestare pentru personalul navigant pe căile navigabile interioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 3 septembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă forma și conținutul carnetelor de marinar, brevetelor, certificatelor de capacitate și atestatelor pentru personalul navigant maritim și maritim portuar, precum și forma și conținutul documentelor de atestare pentru

personalul navigant pe căile navigabile interioare, prevăzute în anexele nr. 1—19.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Anexele nr. 1—19*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

*) Anexele nr. 1—19 sunt reproduse în facsimil.”

3. După anexa nr. 17 se introduc două noi anexe, anexele nr. 18 și 19, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR
MINISTRY OF TRANSPORTS
AUTORITATEA NAVALĂ ROMÂNĂ
THE ROMANIAN NAVAL AUTHORITY

ATESTAT
C E R T I F I C A T E O F P R O F I C I E N C Y

EMIS ÎN CONFORMITATE CU PREVEDERILE CONVENȚIEI INTERNAȚIONALE PRIVIND STANDARDELE DE PREGĂTIRE A NAVIGATORILOR, BREVETARE/ATESTARE ȘI EFECTUARE A SERVICIULUI DE CART, STCW 1978, ASTFEL CUM A FOST MODIFICATĂ
ISSUED UNDER THE PROVISIONS OF THE INTERNATIONAL CONVENTION ON STANDARDS, CERTIFICATION AND WATCHKEEPING FOR SEAFARERS, STCW 1978, AS AMENDED

Guvernul României certifică faptul că ..... *are calificarea necesară stabilită*
The Government of Romania certifies that *has been found duly qualified*
în conformitate cu prevederile regulii V/4 paragraful 1 și 2 din Convenția mai sus menționată, astfel cum a fost modificată,
in accordance with the provisions of regulation V/4 paragraph 1 and 2 of the above Convention, as amended
și a secțiunii A-V/4 paragraful 1 a Codului STCW, astfel cum a fost modificat, și este declarat competent pentru îndeplinirea
and section A-V/4 paragraph 1 of the STCW Code, as amended, and has been found competent to perform functions,
de atribuții la bordul navelor care operează în apele polare
on board of ships operating in polar waters

Certificat nr. FPOW.....
Certificate No.

Data emiterii .....
Issued on

Valabil până la.....
Valid until

Ștampila,
Official Seal

Semnătura funcționarului legal autorizat: .....
Signature of duly authorized official

Numele funcționarului legal autorizat: .....
Name of duly authorized official

CNP și data nașterii posesorului .....
ID no and date of birth of the holder of the certificate

Semnătura posesorului .....
Signature of the holder of the certificate

Tip FIGF

Originalul atestatului trebuie păstrat la bord pe perioada serviciului conform prevederilor regulii I/2 paragraful 11 din Convenție
The original of the certificate must be kept available in accordance with regulation I/2, paragraph 11 of the Convention while serving on board.

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR
 MINISTRY OF TRANSPORTS
AUTORITATEA NAVALĂ ROMÂNĂ
 THE ROMANIAN NAVAL AUTHORITY

ATESTAT

C E R T I F I C A T E O F P R O F I C I E N C Y

**EMIS ÎN CONFORMITATE CU PREVEDERILE CONVENȚIEI INTERNAȚIONALE PRIVIND STANDARDELE DE
 PREGĂTIRE A NAVIGATORILOR, BREVETARE/ATESTARE ȘI EFECTUARE A SERVICIULUI DE CART,
 STCW 1978, ASTFEL CUM A FOST MODIFICATĂ,
 ISSUED UNDER THE PROVISIONS OF THE INTERNATIONAL CONVENTION ON STANDARDS, CERTIFICATION AND
 WATCHKEEPING FOR SEAFARERS, STCW 1978, AS AMENDED**

Guvernul României certifică faptul că ..... **are calificarea necesară stabilită**
The Government of Romania certifies that *has been found duly qualified*
în conformitate cu prevederile regulii V/4 paragraful 3 și 4 din Convenția mai sus menționată, astfel cum a fost modificată,
in accordance with the provisions of regulation V/4 paragraph 3 and 4 of the above Convention, as amended,
și a secțiunii A-V/4 paragraful 2 a Codului STCW, astfel cum a fost modificat, și este declarat competent pentru îndeplinirea
and section A-V/4 paragraph 2 of the STCW Code, as amended, and has been found competent to perform functions,
de atribuții la bordul navelor care operează în apele polare
on board of ships operating in polar waters

Certificat nr. SPOW.....

Certificate No.

Data emiterii .....

Issued on

Valabil până la.....

Valid until

Ștampila,
Official Seal

Semnătura funcționarului legal autorizat:.....
Signature of duly authorized official

Numele funcționarului legal autorizat:.....
Name of duly authorized official

CNP și data nașterii posesorului .....

ID No. and date of birth of the holder of the certificate

Semnătura posesorului .....

Signature of the holder of the certificate

foto

Tip SIGF

Originalul atestatului trebuie păstrat la bord pe perioada serviciului conform prevederilor regulii I/2 paragraful 11 din Convenție
The original of the certificate must be kept available in accordance with regulation I/2, paragraph 11 of the Convention while serving on a board.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

